

FORÐINGIN ER BURTUR

Figgjarliga forðingin fyri at taka loysing, er burtur og nú snýr tað seg bara um at tora at taka stigið, siga tey bæði oddafólkini í Tjóðveldi, Høgni Hoydal, floksformaður, og Kristina Háfoss, landsstýriskvinna í figgjarmálum

– Orsøkin er, at øll vita, at loysingin er so nær, at tað er best at tiga hana í hel. Búskaparliga eru vit nevniliga so sterk nú, at vilja vit hava loysing, kunnu vit taka hana í morgin um so skal vera.

Ríkisveitingin skal minkast

Bæði oddafólkini í Tjóðveldi, og onnur tjóðveldisfólk á flokstinginum leygardagin, gera sostatt greitt, at næstu ferð, Tjóðveldi fer í samráðingar um eina nýggja samgongu, skal tað sjálvandi vera eitt aðalmál, at ríkisveitingin skal minkast, og at fleiri málsøki skulu yvirtakast.

Ein av teimum var Torbjørn Jacobsen, borgarstjóri í Runavík og fyrrverandi landsstýrismaður og Løgtingsmaður fyri Tjóðveldi, sum heldur, at tað tað liggur eitt leti fyri góðar 600 milliúnir í føroyingum.

– Tú verður akkurát líka latur sum tað, tú fært frá onkrum øðrum og tí er tað so

altavgerandi at fáa ríkisveitingina, ella fongsulsgjaldið, sum hann kallar tað, burtur sum skjótast.

– Tá ið ríkisveitingin varð skerd, vóru tað mong, sum spáddu, at nú var deyðin í durinum, men kortini er bruttotjóðarúrtøkan meiri enn tvífaldað síðani.

– Varð ríkisveitingin ikki skerd, hevði hon verið 1,8 milliard í dag, ella 1,2 milliardir hægri enn hon í roynd og veru er. Men einasta avleiðing av tí hevði verið, at almenna umsitingin hevði verið 1,2 milliardir dýrari, enn hon er nú, ella at Føroyar høvdu farið á heysin enn eina ferð, akkurát, sum vit fóru fyrst í nítiárunum – við fullari ríkisveiting.

Páll á Reynatúgvu, tingmaður fyri Tjóðveldi, sum eisini er løgtingsformaður, leggur afturat, at spurningurin um at taka loysing frá Danmark, er eina og aleina ein spurningur um hugburð, tí vit hava øll tey neyðugu amboðini til endamálið. Tað

er bara ein spurningur um vit vilja brúka tey, ella ikki.

Ongantið økt so nógv

Ein annar tingmaður, sum vil hava ríkisveitingina burtur, er Ingolf S. Olsen og hann staðfestur, at tað skal verða eitt beinleiðis krav frá Tjóðveldi, at í næstu samgongu skal ríkisveitingin lækkast, helst niður í eina helvt.

Hann vísir á, at varð ríkisveitingin ikki skerd og ásett til at vera eitt fast krónutal, hevði hon verið 1,8 milliard, men tað er púra vist, at so høvdu vit ikki havt eina hálva milliard í avlopi, sum vit hava nú, og vit høvdu heldur ikki havt økta vælferð.

– Vælfærdin er ongantið økt so nógv í Føroyum, síðani fullveldissamgongan sat og fekk skert ríkisveitingina, sigur Ingolf S. Olsen.

MÁ IKKI HENDA

– Tað má ikki henda, at Fólkaplokkurin og andstøðan sleppa fram at valdinum aftur, sigur Ingolf S. Olsen, tingmaður fyri Tjóðveldi

Tey mugu undir ongum umstøðum sleppa framat

FLOKSTING Tað hevur avgerandi týdning, at Tjóðveldi verður verandi í samgongu, sigur tingmaður fyri Tjóðveldi

Áki Bertholdsen

– Vit væntaðu ikki, at samgongan fór at halda alt valskeiði.

Tað ásannaði Bjørt Samuelsen, løgtingskvinna fyri tjóðveldi, á flokstinginum hjá flokkinum í Klaksvík um vikuskiftið.

Tað er ongin loyna, at arbeiðslagið í samgonguni hevur verið vánaligt. Fyrst fór Sonja Jógvansdóttir úr Javnaðarflokkinum og síðani kunngjordi ein annar tinglimur fyri Javnaðarflokkin, Kristin Michelsen, at hann ikki longur faldi seg at vera bundnan at samgonguni, men fór at taka støðu frá máli til mál.

Men Bjørt Samuelsen sigur, at nú er støðan sigur, at nú er støðan broytt, so at nú er hon sannførd um, at samgongan fer at halda.

Eitt, sum ger, at støðan er broytt, er, at Magni Laksáfoss hevur tikið seg úr Sambandsflokkinum, og at útlit eru fyri, at samstarv kann fáast ímillum hann og samgonguna.

Avgerandi týdning

Og ein av teimum, sum nettupp heldur, at tað hevur heilt avgerandi týdning, at Tjóðveldi ikki sleppur valdinum, men verður verandi í samgongu, er løgtingsmaðurin, Ingolf S. Olsen. Hann heldur nevniliga, at tað má undir ongum umstøðum henda, at Fólkaplokkurin sleppur fram at valdinum aftur.

Tað, hann serliga stúrir fyri, er tann nýggja fiskivinnuskipanin, hendan samgongan hevur sett í gildi.

Hann er serstakliga væl nøgdur við, at tað eydnadist at fáa eina nýggja fiskivinnuskipan. Men hann ávarar um, at enn er hundurin ikki hálvbardur, tí enn er langt eftir á mál, áðrenn hann fer at virka til fulnar.

– Tað hevur ongantið havt størri týdning enn nú, at Tjóðveldi varðveittur valdið, tí tað verður fiskivinnan, sum skal verða figgjjarliga grundarlagið undan einum sjálvstøðugum Føroyum, staðfestur Ingolf S. Olsen.

Hann sigur, at Tjóðveldi má fáa stundir til at seta teir ymsu tættirnar í fiskivinnuni í verk, og tað tekur drúgva tíð. Hann hugsar um menningarkvoturnar, sum skulu tryggja virksema kringlandið, hann hugsar um at selja fiskirættindi í uppboði, og um onnur viðurskifti.

– Missur Tjóðveldi valdið áðrenn alt tað er gjørt, er lagamanni hjá andstøðuni at seta skipanina úr gildið aftur, og tað hevur hon longu hótt við at gera.

– Skuldi tað hent, at Fólkaplokkurin fær valdið á fiskivinnuni aftur, eri eg púra sannførdur um, at hann fer at keypa sær vælvild frá teimum, sum hava fingið atgongd til fiskirættindini við at lata teir sleppa at verða verandi. Men so verður proppur settur í, so at ongin annar sleppur fram at, og ásetingin um at selja rættindi á uppboði, verður strikað, sigur Ingolf Olsen.

– Og tað má ikki henda, leggur hann afturat.